

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25CoP/4/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119206186
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Mačej
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2119206186.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jozefa Mačēja a členov senátu JUDr. Ľubice Spálovej a JUDr. Petra Dumana v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: U. V., nar. X. H. XXXX, bytom ako matka, zast. procesným opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, pracovisko Hlohovec, dieťa rodičov: matka - MDDr. R. V., nar. XX. W. XXXX, trvale bytom M. F. X, Q., zast. advokátkou: JUDr. Magdaléna Lesayová, advokátka so sídlom Hlavná 27/A, Trnava, a otec - Ing. Y. F., nar. XX. Y. XXXX, trvale bytom F. XX, Q., zast. splnomocnenkyňou: VIA LEGE, s.r.o., so sídlom Veterná 1093, Pata, o určenie otcovstva a o úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo 7. decembra 2020 č. k. 17Pc/13/2019-247, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch III., IV. a V. p
o t v r d z u j e .

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol tak, že navrhovateľ Ing. Y. F., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom F. XX, Q., je otcom maloletého dieťaťa U. V., nar. X.XX.XXXX z matky MDDr. R. V., nar. XX.XX.XXXX (výrok I.); maloleté dieťa U. V. sa zveruje do osobnej starostlivosti matky, pričom obidvaja rodičia budú maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach (výrok II.); otec je povinný prispievať na výživu maloletého U. sumou vo výške 270 eur mesačne, a to tak, že za obdobie od podania návrhu od 22.7.2019 do 31.8.2020 sumou bežného výživného vo výške 270 eur a od 1.9.2020 sumou bežného výživného vo výške 220 eur, vždy do 15. dňa kalendárneho mesiaca vopred k rukám matky a sumou vo výške 50 eur na tvorbu úspor a matka je povinná do 10 dní od vyhlásenia rozsudku zriadiť v prospech maloletého osobitného účet v banke, oznámiť číslo účtu a banky otcovi, pričom na nakladanie s finančnými prostriedkami maloletého je potrebný súhlas súdu (výrok III.); nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 22.7.2019 do 30.11.2020 na maloletého U. v sume 3.807 eur sa otcovi povoľuje zaplatiť v splátkach vo výške 110 eur mesačne, spolu s bežným výživným počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia (výrok IV.); otec je oprávnený stretávať sa s maloletým každú stredu v kalendárnom týždni od 16:00 hodiny do 19:00 hodiny, každú párnú sobotu v kalendárnom týždni od 9:00 hodiny do 12:00 hodiny; po uplynutí 3 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia každý nepárny utorok v kalendárnom týždni od 16:00 hodiny do 19:00 hodiny, každý nepárny štvrtok v kalendárnom týždni od 16:00 hodiny do 19:00 hodiny, každú párnú stredu v kalendárnom týždni od 16:00 hodiny do 19:00 hodiny, každú párnú sobotu v kalendárnom týždni od 10:00 hodiny do 18:00 hodiny, pričom matka je povinná maloletého na stretnutie s otcom riadne pripraviť a odovzdať v určený deň a hodinu v mieste svojho bydliska a otec je povinný maloletého v určený deň a hodinu vrátiť matke v mieste

jej bydliska a zároveň obaja rodičia sú povinní v prípade, že sa styk zo závažných dôvodov na strane maloletého alebo z iných dôvodov nebude môcť realizovať, oznámiť túto skutočnosť druhému rodičovi bezodkladne, najneskôr 24 hodín pred určeným začiatkom styku (výrok V.); žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (výrok VI.).

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ust. § 2 ods. 1, § 52, § 57, § 58, § 108 ods. 2, § 110 C.m.p. (zákon č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok), § 24 ods. 1 a ods. 4, § 25 ods. 1 a ods. 2, § 36 ods. 1, § 62 ods. 1 až ods. 5, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1, § 84, § 91 ods. 1 a ods. 2, § 94 ods. 1 a ods. 2 ZoR (zákon č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších zmien a doplnení), § 217 ods. 1, § 232 ods. 4 C.s.p. (zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok).

3. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi rodným listom maloletého, odvolaním matky k neodkladnému opatreniu, podaniami účastníkov konania, výpisom z OR, daňovými priznaniami a účtovnými závierkami spoločnosti F. T. s.r.o, lustráciou matky v Sociálnej poisťovni, potvrdeniami ÚPSVaR Piešťany, správou ÚPSVaR Piešťany, pracovisko Hlohovec zo dňa 7.10.2019, 12.10.2020, potvrdeniami o príjme matky, mailovou komunikáciou navrhovateľa s ÚPSVaR, znaleckým posudkom č. 8/2020 vypracovaným znalcom prof. RNDR. Ľudevít Kadáši. DrSc. zo dňa 28.5.2020, výsluchom účastníkov aj procesného opatrovníka. Z takto vykonaného dokazovania zistil, že účastníci konania boli partnermi približne 6 rokov, určitý čas žili v spoločnej domácnosti (leto 2017), kedy sa matka maloletého U. od navrhovateľa odsťahovala. Po narodení maloletého sa navrhovateľ s matkou a maloletým stretávali sporadicky, občasne trávili víkendové pobyty v Tatrách, avšak k súhlasnému určeniu otcovstva nedošlo z dôvodu narušených vzťahov účastníkov. K súhlasnému určeniu otcovstva nedošlo ani vyhlásením rodičovstva pred súdom. Matka otcovstvo navrhovateľa k maloletému výslovne nepopierala, ale ani nepotvrdila. Znaleckým dokazovaním znalcom z odboru DNA bolo zistené, že hodnota pravdepodobnosti otcovstva navrhovateľa k maloletému U. je W-100,00 %, jeho biologické otcovstvo tak bolo prakticky dokázané, preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku I. rozsudku. Pretože s konaním o určenie otcovstva je spojené konanie o úprave výkonu rodičovských práv, súd prvej inštancie tak rozhodoval aj o zverení maloletého do osobnej starostlivosti, o zastupovaní maloletého a spravovaní jeho majetku, o určenie vyživovacej povinnosti a úprave styku s maloletým. Súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností rodičov voči maloletému prihliadol na záujem maloletého, citovú väzbu k rodičom, príbuzným, priateľom, prostrediu, na vývinové potreby, vek, školské, zdravotné, záujmové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia, životné ako aj bytové pomery rodičov, ich hmotné zabezpečenie, povahové vlastnosti, atď. Pokiaľ ide o zverenie maloletého do osobnej starostlivosti rodičom, súd vzhľadom na vek maloletého, jeho viazanosť na matku, doterajšiu frekvenciu styku otca s maloletým ako aj návrh rodičov zveril maloletého do osobnej starostlivosti matky, pričom oboch rodičov zaviazal na zastupovanie maloletého a spravovanie jeho majetku v bežných veciach. Pokiaľ ide o úpravu styku, z vykonaného dokazovania bolo zistené, že doposiaľ sa styk otca s maloletým realizuje na základe nariadeného neodkladného opatrenia, a to v prítomnosti matky každú stredu od 16:30 hod. do 18:30 hod. Súd nemal za preukázané, že by styk navrhovateľa s maloletým pôsobil na maloletého negatívne, nebolo preukázané, že by otec nadmieru užíval alkohol, žil nezodpovedným spôsobom života, nezodpovedne pristupoval k rodičovským povinnostiam. Návrh matky na úpravu styku v rozsahu 2 hodín každý druhý týždeň súd považoval za nedostačujúci, navyše takáto úprava predstavuje len polovicu doteraz realizovaného styku na základe neodkladného opatrenia. Súd konštatoval, že je jednoznačne v záujme maloletého dieťaťa prehĺbovanie vzťahu s druhým rodičom a jeho postupné rozširovanie, a to napriek presvedčeniu matky deklarovanému opakovane na pojednávaníach, že maloletému nič nechýba, je šťastný, veď napokon má starého otca. Pri úprave styku súd vychádzal z reálneho stavu, že styk otca s maloletým sa aktuálne realizuje takmer rok pravidelne raz týždenne v stredu v čase od 16:30 hod. do 18:30 hod. za prítomnosti matky. Pri takejto úprave neboli zistené žiadne závažné nedostatky brániace postupnému rozširovaniu styku maloletého s jeho otcom. Preto súd o styku otca s maloletým rozhodol tak, že upravil stretávanie sa otca s maloletým už bez prítomnosti matky, pričom rozšíril styk tak, že prvé 3 mesiace od právoplatnosti rozhodnutia otec je oprávnený sa stretávať s maloletým každú stredu v kalendárnom týždni od 16:00 hod. do 19:00 hod. a každú párnú sobotu v kalendárnom týždni od 9:00 hod. do 12:00 hod. Následne tak po uplynutí 3 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia rozšíril styk na každý nepárny utorok v kalendárnom týždni od 16:00 hod. do 19:00 hod., každý nepárny štvrtok v kalendárnom týždni od 16:00 hod. do 19:00 hod., každú párnú stredu v kalendárnom týždni od 16:00 hod. do 19:00 hod., každú párnú sobotu v kalendárnom týždni od 10:00 hodiny do 18:00 hodiny, pričom matka je povinná maloletého na stretnutie s otcom riadne pripraviť a odovzdať v určený deň a hodinu v mieste svojho bydliska a otec je povinný

maloletého v určený deň a hodinu vrátiť matke v mieste jej bydliska a zároveň obaja rodičia sú povinní v prípade, že sa styk zo závažných dôvodov na strane maloletého alebo z iných dôvodov nebude môcť realizovať, oznámiť túto skutočnosť druhému rodičovi bezodkladne, najneskôr 24 hodín pred určeným začiatkom styku. Takáto realizácia styku je predpokladom na jeho ďalšie prípadné rozšírenie. Pokiaľ ide o určenie vyživovacej povinnosti otca k maloletému, súd u otca vychádzal z príjmu vo výške približne 1.089 eur (príjem z funkcie konateľa v spoločnosti F. T., s.r.o. vo výške 476 eur a príjem od tejto spoločnosti za prenájom časti nehnuteľnosti vo výške 612 eur). Náklady otca predstavujú náklady na bývanie v sume 350 eur, stavu, oblečenie, hygienu cca 320 eur mesačne. Od 9/2020 platí výživné na maloletého matke vo výške 200 eur mesačne. Náklady na maloletého matka vyčísliila sumou 600 - 650 eur. Náklady na maloletého v súvislosti s nástupom do materskej škôlky od 9/2020 matka upravila tak, že pribudli náklady na úhradu mesačného školného 10 eur, polročný príspevok 15 eur, náklady za zakúpenie oblečenia v celkovej sume 220 eur, mesačné stravné 29 eur, mesačné cestovné 100 eur, znížili mesačné výdavky o sumu 300 eur vynakladané na stráženie maloletého. Súd ustálil odôvodnené náklady maloletého do nástupu do škôlky sumou 500 eur (strava 150 eur mesačne a oblečenie, obuv 30 eur, hygiena a kozmetika 20 eur, náklady za stráženie 300 eur). Náklady vzniknuté s nástupom do materskej škôlky od 9/2020 súd ustálil v celkovej mesačnej sume cca 115 eur (stravné 29 eur, školné 10 eur, polročný príspevok 3 eur, pomerné náklady na zakúpenie oblečenia 22 eur, náklady na dopravu 50 eur). Súd ustálil aktuálne náklady na maloletého zodpovedajúce odôvodneným bežným priemerným mesačným nákladom na dieťa vo veku aktuálne 3 roky v celkovej sume 320 eur (strava 150 eur, oblečenie a obuv 30 eur, hygiena a kozmetika 20 eur a ustálené mesačné náklady súvisiace s nástupom do škôlky 115 eur). Náklad vo výške 100 eur za dopravu maloletého bratom matky do škôlky súd nepovažoval za odôvodnený mesačný náklad na maloletého, ide o nadštandardný náklad maloletého aj s poukazom na to, že matka bratovi poskytuje bezplatné garážovanie v jej garáži. Na základe uvedeného boli ustálené náklady na maloletého vo výške cca 500 eur mesačne na čas do nástupu do MŠ, po nástupe do MŠ (od 9/2020) doposiaľ boli ustálené náklady na maloletého vo výške cca 320 eur. Vzhľadom na vykonané dokazovanie vo vzťahu k možnostiam povinného rodiča na jednej strane, a odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa na druhej strane, berúc do súdnu prax, a síce že rodič by mal zo svojho čistého príjmu vynakladať sumu v rozsahu od 20 % do 25 % na všetky vyživovacie povinnosti, súd určil bežné výživné otca na maloletého vo výške 220 eur (tvorí cca 21 % z príjmu otca deklarovaného vo výške 1.086 eur). Pri ustálených nákladoch na maloletého vo výške aktuálne cca 320 eur, stanovené bežné výživné otca na maloleté dieťa vo výške po 220 eur mesačne považuje súd vzhľadom k jeho potrebám, s prihliadnutím na vek, a tiež k možnostiam a schopnostiam otca pri jeho potencionálnom príjme za primerané. Spolu s výživným poskytovaným od matky, či už vo forme finančnej alebo vo forme každodennej osobnej starostlivosti vrátane bývania, zabezpečí uspokojovanie odôvodnených potrieb maloletého v požadovanom rozsahu. Zároveň mal súd preukázané, že je v možnostiach oboch rodičov poskytovať vyšší životný štandard maloletému, keď u otca zistil, že v prípade jeho rodinnej firmy F. T., s.r.o. ide o prosperujúcu spoločnosť, podľa výsledkov z účtovných závierok vyplýva, že ide o prosperujúcu firmu, ktorá za rok 2018 mala nerozdelený zisk vo výške 78.863 eur, za rok 2019 vo výške 72.075 eur. Otec je spoluvlastníkom svojpomocne postaveného rodinného domu so záhradou v hodnote cca 100.000 eur, je tiež vlastníkom pozemku v A. v hodnote cca 39.000 eur. Spoločnosť, ktorej je navrhovateľ spoločníkom a konateľom, má z účtovnej uzávierky vyplývajúci nevyplatený zisk vo výške vo výške cez 70.000 eur za posledný rok, otec využíva aj iné benefity firmy, ako je služobné auto, rovnako drahý bicykel. Vzhľadom na realizovanie pomerne finančne náročných poznávacích výletov otcom za ostatné obdobie (Venezuela, Nepal, Tenerife, Slovinsko) je zrejme, že životný štandard navrhovateľa je na vyššej úrovni. Práve preto súd rozhodol tak, že v danom prípade je v záujme maloletého rozhodnúť aj o určení výživného na tvorbu úspor vo výške 50 eur mesačne. Vyšší životný štandard nad rámec súdom ustálených nákladov maloletého, je schopná nepochybne poskytovať maloletému aj matka, nakoľko aj ona, okrem príjmu ako zubárka v ambulancii svojho otca, je vlastníkom viacerých nehnuteľností (nebytový priestor, v ktorom sídli reštaurácia, ako aj 5 garáží, z ktorých má možnosť dosahovať príjem z prenájmu a tým si zvýšiť životnú úroveň). Vzhľadom ku skutočnosti, že v čase pred nástupom maloletého do MŠ boli súdom ustálené náklady na maloletého vo výške 500 eur, za uvedené obdobie súd sumu výživného vo výške 270 eur stanovil ako bežné výživné nevyhnutné na pokrytie bežných mesačných nákladov. Od nástupu maloletého do MŠ, pri stanovení odôvodnených nákladov maloletého vo výške 320 eur, súd určil výživné otca na maloletého v sumu 270 eur mesačne tak, že sumu 220 eur bude otec platiť ako bežné výživné k rukám matky a sumu 50 eur, určenú na tvorbu úspor, bude platiť na osobitný účet maloletého, a to všetko vopred do 15-teho dňa v mesiaci. Matku súd zároveň zaviazal povinnosťou do 10 dní od vyhlásenia rozsudku zriadiť v prospech maloletej osobitný účet v banke a oznámiť otcovi číslo účtu a banku. S finančnými prostriedkami uloženými na účte a na nakladanie s nimi

bude potrebný súhlas súdu. Súd určil výživné otca na maloletého od 22.7.2019 (od podania návrhu otca a od ktorého obdobia si matka maloletého nárok na výživné aj uplatnila). Od 9/2020 otec na maloletého U. prispieval výživným vo výške 200 eur, uvedené súhlasne uviedli obaja rodičia, pričom na výživnom tak bolo doteraz uhradených 3 x 200 eur. V dôsledku určenia výživného odo dňa 22.7.2019 vo výške 270 eur mesačne tak vznikol otcovi nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 22.7.2019 do 30.11.2020 vo výške 3.807 eur, ktorý súd otcovi povolil splácať v splátkach po 110 eur mesačne spolu s bežným výživným počnúc od nasledujúceho mesiaca po právoplatnosti rozsudku pod hrozbou straty výhody splátok v prípade omeškania. Súd z dôvodu hospodárnosti nevykonal vo veci ďalšie matkou navrhované dokazovanie, majúc za to, že doposiaľ zistený stav postačoval na rozhodnutie vo veci. O trovách konania súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (výrok VI.), čo odôvodnil právne poukazom na § 52 C.m.p.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, výlučne čo do výrokov III., IV. a V. (v časti určenia vyživovacej povinnosti otca k maloletému, zročného výživného a úpravy styku otca s maloletým U.), podala včas odvolanie matka maloletého, ktorá namieta, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za nespravodlivé, pretože prvoinštančný súd nezohľadnil to, že rodičia s maloletým nikdy nežili ako rodina v spoločnej domácnosti a tiež to, že maloletý je ešte v útlom veku. Opakovane poukázala na okolnosti, ktoré predchádzali narodeniu maloletého. Súd prvej inštancie sa pri svojom rozhodnutí o úprave styku neriadil najlepším záujmom maloletého dieťaťa, ale uprednostnil záujem otca. Maloletý má tri roky, na matku je prirodzene naviazaný, keď pri ňom nie je matka, prežíva úzkosť a strach. Podľa matky sa javí vhodným a dostatočným rozsahom styku taký, ako bol nariadený neodkladným opatrením, a to každý týždeň v stredu od 16:30 hod do 18:30 hod. Rovnako opakovane poukazuje na činnosť kolízneho opatrovníka, vyjadrenia psychológa, nedostatok vedomostí kolízneho opatrovníka o pomeroch maloletého, v ktorých žije. Pokiaľ ide o určenie výživného, v tomto smere súd nezohľadnil nadštandardné majetkové pomery otca maloletého, ktorý okrem toho, že je konateľom a spoločníkom vysokoziskovej spoločnosti má príjem aj z prenájmu nehnuteľností, je vlastníkom nehnuteľností, preto žiada, aby súd rozhodol o výživnom tak, že otec bude povinný prispievať na výživu maloletého sumou 200 eur mesačne titulom bežného výživného, a sumou 300 eur mesačne na tvorbu úspor. Navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. K odvolaniu matky sa vyjadril otec tak, že sa výslovne vzdal práva na podanie vyjadrenia ako aj doručenia odvolania matky. Rozsudok súdu prvej inštancie považuje za správny, odvolanie nepodal z dôvodu predlžovania konania, chce sa čo najskôr sťkať s maloletým. Navrhuje, aby odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny.

6. K odvolaniu matky sa vyjadril aj procesný opatrovník, ktorý navrhol napadnutý rozsudok z dôvodu vecnej správnosti potvrdiť v celom rozsahu.

7. Matka vo vyjadrení k vyjadreniu otca a procesného opatrovníka neuviedla žiadne nové skutočnosti ako uviedla už v odvolaní. Napadnuté rozhodnutie považuje za nespravodlivé, nezohľadňujúce záujem maloletého U., a uprednostnenie záujmu otca. Matka tiež vzniesla pochybnosti o objektivite procesného opatrovníka, tento sa na konaniach nezúčastňoval, nevykonal šetrenie o pomeroch maloletého.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávneným subjektom - matkou maloletého dieťaťa (§ 359 C.s.p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťal (§ 355 ods. 1 C.s.p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 365 C.s.p.) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b/, d/, e/, f/, h/ C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 C.s.p.) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C.s.p.), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 C.s.p.), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 C.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu matky nie je možné priznať úspech, keďže rozsudok súdu prvej inštancie je v napadnutých výrokoch vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 ods. 1 C.s.p.

9. Pokiaľ ide o zisťovanie rozhodujúcich skutočností právne významných pre posúdenie 1/ úpravy styku navrhovateľa (ako preukázaného otca maloletého U.) s maloletým ako aj 2/ rozsahu určenia vyživovacej povinnosti otca k maloletému a s ním spojeného zisťovania majetkových pomerov otca maloletého, odvolací súd aj napriek nesúhlasu matky konštatuje, že súd prvej inštancie vo vzťahu k odvolaním napadnutým výrokom III., IV. a V. vykonal dostatočné dokazovanie zamerané na zistenie skutkového stavu, skutkové zistenia na základe vykonaného dokazovania dôsledne vyhodnotil, svoje rozhodnutie aj náležite v zmysle § 220 ods. 2 C.s.p. odôvodnil. Keďže sa odvolací súd stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia v odvolaním napadnutých výrokoch, konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia v zmysle § 387 ods. 2 C.s.p. dodáva:

10. Predmetom konania pred súdom prvej inštancie pod sp. zn. 17Pc/13/2019 je návrh navrhovateľa na určenie otcovstva k maloletému dieťaťu U. V., nar. X.H. XXXX a sním obligatórne spojené konanie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu.

11. Predmetom odvolacieho konania je vzhľadom na odvolacie námietky matky maloletého dieťaťa preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým súd prvej inštancie rozhodol o styku otca s maloletým tak, ako je uvedené vo výroku V. rozsudku a tiež preskúmanie správnosti a postupu rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým rozhodol o povinnosti otca prispievať na výživu maloletého U. tak, ako je uvedené vo výroku III. a IV. napadnutého rozsudku.

12. Primárne je potrebné uviesť, že matka vo svojom odvolaní neuviedla žiadne nové, už pred súdom prvej inštancie neprezentované skutočnosti. V zásade ide o kopírovanie vyjadrení a prednesov matky z prvoinštančného konania, s ktorými námietkami sa už veľmi podrobne, relevantne a dostatočne vysporiadal súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku. Pretože rozhodnutia súdu prvej a druhej inštancie tvoria jednotu, je nadbytočné, aby odvolací súd znova opakoval správne skutkové ako i právne závery súdu prvej inštancie.

13. V zmysle čl. 24 Charty základných práv Európskej únie pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa (ods. 2).

14. Podľa čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkolvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

15. Súd starostlivosti o maloletých pri svojom rozhodovaní sleduje pri rozhodovaní o usporiadaní vzťahov v rodine vždy najlepší záujem maloletého (čl. 3 ods. 1 Dohovoru), pokiaľ rodičia nie sú schopní dohody. Posúdenie toho, čo je najlepšie v záujme maloletého dieťaťa, má bez akýchkoľvek pochybností kľúčový význam (porov. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva Sahinvs. Nemecko č. 30943/96 zo dňa 8.7.2003).

16. Podľa § 24 ods. 4 ZoR súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

17. Podľa § 36 ods. 1 ZoR rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami.

18. Pokiaľ ide o odvolaním napadnutý výrok V. (úpravu styku otca s maloletým U.), ako prvé je potrebné uviesť, že t.č. sa styk otca s maloletým realizuje v zmysle rozhodnutia - neodkladného opatrenia nariadeného Okresným súdom Trnava uznesením č.k. 17Pc/13/2019-62 zo dňa 19. augusta 2019 tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým každú stredu v čase od 16:30 hod do 18:30 hod, a to v prítomnosti matky maloletého.

19. Pokiaľ ide o rozsah úpravy styku otca s maloletým U., matka namieta útlý vek maloletého a jeho naviazanosť na matku, pre ktorý nie je vhodné, aby sa styk realizoval v takom rozsahu, ako rozhodol súd prvej inštancie. Túto námietku považuje odvolací súd za nedôvodnú. Je pravdou, že rodičia maloletého v spoločnej domácnosti nikdy nežili, od narodenia maloletého zabezpečuje osobnú starostlivosť o maloletého len matka (za súčasných nepravidelných stretnutí maloletého s otcom), avšak nie je pravdou, že by otec maloletého neprejavil snahu matke so starostlivosťou o maloletého pomáhať nielen osobne, ale i pokiaľ ide o hmotné zabezpečenie. Rovnako nie je pravdou ani to, že maloletý na svojho otca nie je zvyknutý, akékoľvek aj krátkodobé odlúčenie preňho predstavuje nepríjemný strach, úzkosť a stres. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že predtým ako sa styk otca s maloletým začal realizovať v zmysle neodkladného opatrenia, otec s maloletým v nepravidelných intervaloch trávil čas, a to aj v jeho domácnosti, rovnako vonku v prítomnosti matky, tiež počas spoločných viacdňových pobytov v Tatrách, prípadne na iných miestach. Maloletý otca nevníma ako cudziu osobu, maloletý otca pozná, oslovuje ho ako „tati, tato“, a teda má k nemu vytvorený vzťah. Vie, že navrhovateľ je jeho otec a matka takýto stav nijako nepopiera. O pozitívnom vzťahu maloletého k otcovi svedčí aj otcom priložená dokumentácia (sms správy) medzi rodičmi, z ktorej je celkom zrejmé, že nielen otec prejavuje iniciatívu na stretnutia s maloletým, ale i sama matka opakovane vyvíja iniciatívu, aby sa spoločne s maloletým stretli, doslovne matka uvádza, že sa na otca maloletého „tešia“, „ponáhľajú sa za ním“. Matka otca rovnako niekoľkokrát žiadala, aby maloletého postrážil, pokiaľ sa ona nebude môcť o maloletého postarať. Neobstojí ani námietka matky o tom, že maloletý už len po krátku dobu odlúčenia prejavuje znaky úzkosti. Maloletý bol od útleho veku zvyknutý na starostlivosť inej osoby v čase, kedy matka bola v práci (cca 5 hodín), pričom v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie už navštevoval materskú školu. Z uvedeného je zrejmé, že maloletý je riadne začlenený do kolektívu, trávi časť pracovných dní v materskej škole, a nemá to naňho negatívny vplyv. K uvedenému sa žiada dodať i to, že stretnutia otca s maloletým (do času nariadenia neodkladného opatrenia) boli realizované vo väčšine prípadov v rozsahu, v akom to určila matka, aj napriek tomu, že otec vyvíjal snahu tráviť čas s maloletým častejšie. Nie vinou otca potom maloletý nemá vybudovanú s otcom takú silnú citovú väzbu, keď nemal možnosť tráviť so svojim otcom rovnaké množstvo času ako s matkou. Uvedené nenasvedčuje tvrdeniam matky o nevhodnosti úpravy styku otca s maloletým, táto argumentácia matky sa javí ako účelová. Tu je potrebné spomenúť i opakované vyjadrenia otca o vplyve starého otca na matku, a následnému znemožneniu realizácie rodičovských práv otca maloletého. Tomuto tvrdeniu otca nasvedčujú i správy samotnej matky, ktorá sama výslovne uviedla, že „je pod silným vplyvom a v zajatí rodiny“, tiež to „že sa nemôže sama slobodne rozhodnúť“, následne tiež otcovi uvádzala, že o určení otcovstva sa otec „má ísť hádať s jej otcom (starým otcom maloletého)“, a v konečnom dôsledku i skutočnosť, že väčšina stretnutí prebiehala tajne, tak aby sa o nich nedozvedel práve otec matky. K uvedenému je potrebné dodať len to, že starý otec (otec matky) nemá žiadne rodičovské práva k maloletému U., nie je oprávnený rozhodovať nielen o určení rodičovstva k maloletému, ale ani v žiadnej otázke rodičovských práv a povinností k maloletému U..

20. Nemožno prijať ani obranu matky, ktorá počas konania poukazovala na vyhrážky otca, jeho agresívne presadzovanie toho ako strávi čas s maloletým počas nariadeného styku, vulgárne nadávky otca a ďalšie negatívne prejavy, ktorých sa mal otec voči matke dopúšťať. Tieto tvrdenia matky absolútne vylučujú otcom priložené sms - správy, z ktorých nepochybne vyplýva (a to v čase necelých 3 mesiacov pred podaním návrhu otca), že komunikácia rodičov je neutrálna až veľmi pozitívna, sama matka sa v nej dožaduje návštevy otca aj s maloletým, matka z vlastnej iniciatívy zasiela otcovi fotografie maloletého, rodičia si dohadujú spoločný niekoľkodňový pobyt s maloletým, z priloženej komunikácie nevyplývajú žiadne negatívne prejavy otca. Pokiaľ by tvrdenie matky bolo pravdou, zrejme by nemala záujem s otcom a maloletým stráviť spoločný víkend (pobyt) a o agresívnych prejavoch otca by sa zmienila už skôr.

21. Nemožno sa stotožniť s tým, že styk otca, tak ako bol upravený neodkladným opatrením, je dostačujúci. Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by maloletý svojho otca odmietal. Práve pravidelným stykom a následne jeho rozširovaním bude postupne dochádzať k upevňovaniu a prehlbovaniu vzťahu otca s maloletým, čo je nepochybne v najlepšom záujme maloletého U..

22. K vyššie uvedenému odvolací súd poukazuje na to, že obaja rodičia si musia uvedomiť, že aj napriek rozpadu vzťahu zostávajú rodičmi maloletých detí a tieto rodičovské vzťahy je potrebné zachovať. Rola oboch rodičov v živote maloletých rozvodom (prípadne rozchodom) neskončila, pretože z hľadiska uspokojovania potrieb maloletých je osobitne významná bezpodmienečná starostlivosť a výchova dieťaťa oboma rodičmi. Uvedené vyplýva aj z čl. 7 Dohovoru o právach dieťaťa, podľa ktorého „každé dieťa pokiaľ je to možné, má právo poznať svojich rodičov a právo na ich starostlivosť“ ako aj čl. 18 ods. 1 „rodičia alebo zákonní zástupcovia majú prvotnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa“.

23. Od rozchodu rodičov uplynula značná doba na to, aby títo jednak dokázali rozlíšiť partnerskú rodičovskú rovinu svojho vzťahu a jednak dokázali kooperovať pri výkone rodičovských práv, ktoré patria obom rodičom, nie iba tomu, ktorý sa o maloleté dieťa osobne stará. Matka opäť aj v odvolaní odkazuje na udalosti, ktoré predchádzali narodeniu maloletého, dôvody rozchodu rodičov atď. Vyššie uvedené však nemá žiaden význam, a za žiadnych okolností nemôže otca diskvalifikovať z jeho rodičovských práv. Otec ako druhý rodič má rodičovské práva v plnom rozsahu, v plnom rozsahu ich môže realizovať a matka musí plne akceptovať rolu otca ako druhého rodiča. Len takýmto postupom bude rešpektované právo maloletého na riadnu starostlivosť zo strany oboch rodičov. Je totižto neodňateľným právom otca ako rodiča (nie starého otca, ktorý nemá vo vzťahu k maloletému U. žiadne rodičovské práva), ktorému maloletý U. nebol zverený do osobnej starostlivosti podieľať sa rovnakou mierou a možnosťami na výchove a starostlivosti o svoje dieťa, a matka túto povinnosť a právo otca zároveň nemôže mariť.

24. Úspešná realizácia styku je možná nielen rešpektovaním samotného súdneho rozhodnutia, ale aj vzájomnou toleranciou a komunikáciou rodičov. Výchova maloletých detí by mala spočívať v dopĺňaní sa oboch rodičov aj napriek skutočnosti, že spolu nežijú, nie v manifestácii toho druhého. Otcovi, ako rodičovi, ktorý s dieťaťom trvale nežije musí byť umožnený pravidelný a čo najširší kontakt, pretože je to práve množstvo času, počas ktorého je možné realizovať aj neverbálne výchovné pôsobenie rodiča, tzv. výchovu prítomnosti či príkladom, ktorá je, ako je vo všeobecnosti známe, tou najúčinnjšou výchovnou metódou. Je nutné mať na zreteli, že akákoľvek deformácia vzťahu rodič - dieťa je v dôsledku odcudzenia v neskoršej dobe iba ťažko napravitelná.

25. Práve pre všetky vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd považuje rozsah styku otca s maloletým, tak ako rozhodol súd prvej inštancie, za vhodný z hľadiska najlepšieho záujmu maloletého U., bez potreby tento rozsah akokoľvek zužovať. Práve naopak, matka musí mať na zreteli to, že budovanie vzťahu maloletého s jeho otcom je vždy na prospech maloletého.

26. Pokiaľ ide o určenie vyživovacej povinnosti otca k maloletému, odvolací súd dodáva:

27. Podľa § 62 ods. 1 až 5 ZoR plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť (1). Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (2). Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona (3). Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť (4). Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (5).

28. Všeobecne platí, že konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi ako na strane výživou oprávneného, tak aj na strane výživou povinného. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba stravovanie, ale sú dané širšie a to i potrebami, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi a závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopnosti živiť sa sám, schopnosti starať sa o seba a podobne. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné výdavky, ktoré napríklad súvisia so zdravotným stavom oprávneného ako sú napr. liečebné náklady. Súd na ne musí pri určovaní výživného prihliadnuť. Na strane oprávneného sa tiež skúmajú jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery, existencia a počet iných osôb povinných poskytovať im výživu. Na strane povinného rodiča sa skúmajú schopnosti, možnosti, majetkové pomery, počet nimi vyživovaných

osôb a výška takéhoto výživného ako i vyživovacia povinnosť iných povinných voči týmto osobám. Na strane povinného rodiča je teda vždy potrebné prihliadnuť k počtu, druhu, výške a dôvodnosti iných vyživovacích povinností a zároveň na okruh osôb, ktoré sú povinné týmto oprávneným poskytovať výživné, ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Súd je povinný prihliadať tiež na zárobkové možnosti povinných rodičov podľa príjmov z obdobia pred zmenou zamestnania vtedy, ak sa preukáže, že to bol rodič, ktorý sa vzdal bez vážneho dôvodu výhodnejšieho zamestnania alebo zárobku. V takom prípade je súd povinný skúmať dôvody, ktoré ho viedli k strate na príjmoch alebo majetku.

29. Ustálenie konkrétnej výšky príjmu, dosiahnutie ktorého je v možnostiach a schopnostiach povinného rodiča je dôležité najmä z toho dôvodu, že v zmysle ustálenej súdnej praxe má vo všeobecnosti výživné (na všetky výživou oprávnené osoby) zo strany výživou povinného rodiča predstavovať 20 % až 30 % zo sumy jeho čistého príjmu (a to či už skutočne dosahovaného príjmu alebo príjmu, ktorý je podľa názoru súdu schopný dosahovať), pričom však pravdaže v každom konkrétnom prípade je potrebné zohľadniť skutočné možnosti a schopnosti každého z rodičov a skutočné odôvodnené potreby posudzovaného dieťaťa.

30. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie pokiaľ ide o náležité vyhodnotenie jednak osobných a majetkových pomerov oboch rodičov na jednej strane, a jednak odôvodnených potrieb maloletého U. na druhej strane. Keďže rozhodnutia súdu prvej a druhej inštancie tvoria jednotu, nie je potrebné, aby odvolací súd opätovne pristúpil k vyhodnoteniu vyššie uvedeného, keď sa s postupom súdu prvej inštancie v celom rozsahu stotožňuje.

31. Matka v zásade nenamieta výšku tzv. bežného výživného (sumu 270 eur mesačne za obdobie od 22.7.2019-31.8.2020, a od 1.9.2020 sumu 220 eur mesačne), namieta však výšku výživného na tvorbu úspor, dôvodiac tým, že je v možnostiach otca prispievať na tvorbu úspor pre maloletého vyššou sumou, čo súd prvej inštancie nezohľadnil.

32. Odvolací súd upriamuje pozornosť na bod. 37-40 napadnutého rozsudku, kde súd prvej inštancie dostatočne zreteľne a precízne vysvetlil, akými úvahami (nielen matematickým výpočtom) dospel nielen k určeniu sumy bežného výživného, ale i k určeniu sumy na tvorbu úspor. Z vykonaného dokazovania bolo zrejmé, a odvolací súd to nijako nepopiera, že otec žije nadštandardne (má príjem z funkcie konateľa, príjem z prenájmu nehnuteľností, vlastní iný hnutel'ny majetok, spoločnosť F. T., s.r.o. vykazuje vysoké zisky, financuje si nákladné zahraničné dovolenky), ktorá skutočnosť sama o sebe zakladá dôvod na úhradu výživného na tvorbu úspor. Na druhej strane rovnaká skutočnosť, a to nadštandardné majetkové pomery boli zistené aj u matky (vlastníctvo 5 garáží bez prenajímania, vlastníctvo nehnuteľnosti), a teda aj u matky uvedené zakladá dôvod podieľať sa na výžive maloletého zvýšenou mierou. Súd prvej inštancie preto rozhodol správne o výške výživného určeného na tvorbu úspor pre maloletého.

33. Odvolací súd sa stotožňuje s ustálením odôvodnených nákladov spojených so starostlivosťou o maloletého vo výške 500 eur mesačne do nástupu do materskej školy, t.j. do 09/2020 (strava 150 eur mesačne, oblečenie a obuv 30 eur, hygiena a kozmetika 20 eur, náklady za stráženie 300 eur) a od nástupu do materskej školy vo výške 320 eur (strava 150 eur mesačne, oblečenie a obuv 30 eur, hygiena a kozmetika 20 eur a ustálené mesačné náklady súvisiace s nástupom do materskej školy 115 eur). Vychádzajúc z príjmu otca vo výške 1.089 eur mesačne potom suma 220 eur (ako bežné výživné) je na spodnej hranici ustálenej súdnej praxe rozsahu výživného 20 % - 30 % z čistého príjmu povinného rodiča (presne 21 %). Vzhľadom na vek maloletého (3 roky) odvolací súd považuje túto sumu nateraz za adekvátnu jeho pravidelným mesačným odôvodneným potrebám. Keď sa k uvedenej sume pripočíta suma rodinných prídavkov 25,50 eur, daňový bonus na dieťa, ktorý si matka uplatňuje, pričom matka na výživu maloletého prispeje sumou 52,60 eur (ktorá predstavuje jednu polovicu z 20 % čistého príjmu matky) vytvorí sa tak dostatok prostriedkov na pokrytie odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa. Zároveň tak bude do budúcnosti vytvorená finančná rezerva pre prípad zvýšenia vyživovacej povinnosti otca k maloletému pribúdajúcim vekom, nástupom povinnej školskej dochádzky, zdravotným stavom, mimoškolskou činnosťou a ďalšími inými odôvodnenými skutočnosťami na strane maloletého.

34. K námietke matky, ktorou poukazuje na to, že všetky náklady na starostlivosť o maloletého od jeho narodenia (vrátane nákladov spojených s pôrodom) znášala sama, pričom otec maloletého jej neprispel „ani cent“ odvolací súd dodáva, že matka nielenže nepreukázala, ale ani netvrdila, že by

otca o úhradu aspoň časti takýchto nákladov požiadala. Naproti tomu otec opakovane poukázal, že bol ochotný a prejavil vôľu matke nielen osobnou starostlivosťou, ale aj hmotne prispieť na úhradu výdavkov spojených so starostlivosťou, čo však matka odmietla. Tvrdeniu otca nasvedčuje opätovne výpis z komunikácie rodičov, kde matka doslovne uviedla, že „žiadne peniaze od neho (otca maloletého) nepotrebuje“. Okrem uvedeného bolo vykonaným dokazovaním preukázané, že napr. výdavky spojené s trávením viacdňových pobytov v Tatrách, prípadne na iných miestach uhrádzal otec maloletého. Aj táto námietka matky sa javí ako rozpačitá, pretože matka na jednej strane popiera otca, resp. nesúhlasí s tým, aby bolo otcovstvo k maloletému uznané i právne (aby bol ako otec riadne zapísaný v rodnom liste maloletého), na druhej strane však namieta absenciu hmotného zabezpečenia maloletého, vyčíta mu skutočnosť výlučného uhrádzania potrieb maloletého matkou. Záverom je potrebné poukázať aj na to, že v obdobných prípadoch je namieste postup podľa § 74 ZoR, avšak aby sa matka domohla cestou súdu úhrady nákladov v zmysle § 74 ZoR, musela by pristúpiť k určeniu otcovstva k maloletému U. skôr, t.j. bezprostredne po narodení, v čom jej nebránila žiadna objektívna prekážka.

35. Neobstojí ani námietka matky, ktorou opakovane bez uvedenia akýchkoľvek relevantných dôvodov spochybňuje objektivitu procesného opatrovníka. Na tomto mieste odvolací súd upriamuje pozornosť na počinanie matky počas celého konania, kedy matka maloletého úmyselne marila priebeh konania, keď si opakovane buď nepreberala písomnosti súdu (vrátane predvolania na nariadené pojednávanie), čím znemožňovala súdu plynulý priebeh konania, rovnako opakovane odmietala prevziať písomnosti súdu. Uvedené konanie matky malo za následok jej predvedenie útvarom PZ, keď len takto bolo možné zabezpečiť riadnu účasť matky na pojednávaní. Pokiaľ ide o matkou namietané konanie procesného opatrovníka, tu možno konštatovať v podstate úplne totožný postup matky. Matka na opakované výzvy procesného opatrovníka nijako nereagovala, opakovane nebola zastihnuteľná, aj napriek odkazom u zdravotnej sestry v ambulancii, kde pracuje, nekontaktovala procesného opatrovníka, spoluprácu marila, neumožnila šetrenie pomerov v domácnosti matky. Z uvedeného je potom zrejmé, že k absencii šetrenia pomerov maloletého došlo len v dôsledku marenia riadneho postupu procesného opatrovníka matkou, pričom nie je dôvodné, aby matka túto skutočnosť dávala za vinu procesnému opatrovníkovi, prípadne súdu.

36. Práve pre všetky vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti výrokov III., IV. a V. ako vecne správny potvrdil v zmysle § 387 ods. 1 C.s.p.

37. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 52 C.m.p. v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 C.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

38. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je podľa § 421 C.s.p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).